

WEBINAR 'DIGITAAL LIVE GIDSEN'

Verslag

21 september 2021

FARO. Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw
December 2022

INTRO

In het voorjaar van 2021 organiseerde FARO de vorming *Live digitaal gidsen*: een driedelige inspiratiereeks. Tijdens deze reeks kwamen verschillende voorbeelden van digitaal gidsen in musea aan bod. Door de coronamaatregelen ontwikkelde zich in musea immers snel een nieuwe digitale (gidsen)praktijk, met veel variatie in zowel technische als didactische aanpak. Samen met de deelnemers onderzochten we wat de meerwaarde is van live digitaal gidsen en wat de toegevoegde waarde is ten aanzien van gidsen in het museum.

Uit de drie sessies bleek dat elk voorbeeld zijn eigen aanpak heeft: geen twee sessies zijn hetzelfde wat betreft aanpak op technologisch, laat staan didactisch vlak. Een gids of begeleider draagt een digitale rondleiding bovendien voor een groot stuk met de eigen persoonlijkheid. Een belangrijke eerste succesfactor bij ieder voorbeeld was hoe dan ook dat de gids telkens een veilige context creëerde voor de deelnemers. Zeker wanneer methodieken worden ingezet die actieve deelname en interactie van de deelnemers vereisen, is een digitale omgeving waar men zich comfortabel genoeg voelt om iets in te brengen in het gesprek zeer belangrijk. Lees het verslag er [hier](#) op na.

Ondertussen zijn niet langer alle coronamaatregelen van kracht, en is rondleiden in het museum weer mogelijk. De praktijk van live digitaal rondleiden is daardoor misschien weer iets minder urgent geworden. Toch lijken de voordelen van die orde te zijn dat live digitaal rondleiden ‘een blijver’ kan zijn, niet in het minst omdat u er een internationaal publiek mee kunt bereiken, of mensen die minder mobiel zijn. Bovendien kunt u er ook mensen mee verenigen die bijvoorbeeld ver uit elkaar wonen, of geeft het u de kans scholen te bereiken die geen hele dag op uitstap kunnen enzovoort.

Vandaar dit nieuwe webinar, georganiseerd op 21 september 2021. Een aantal sprekers brachten drie nieuwe praktijken voor het voetlicht, die aanvullend werken op de voorbeelden die in de vorige reeks aan bod kwamen:

- › Caroline Daemen en Tamara Ingels (Argus),
- › Geertje Cools, Patricia Mannaerts en de museumploeg van Red Star Line Museum,
- › Marie-Christine Raddatz (Kunsthalle Emden (D)).

VERLOOP VAN HET WEBINAR

De deelnemers aan dit webinar proefden eerst in drie groepen in evenveel opeenvolgende sessierondes van de drie verschillende praktijken. Daarna volgden een plenaire bespreking en reflectie, begeleid door Janien Prummel, docent museumgidsenopleiding Gent en medewerker van De Derde Verdieping. Bij de start van dit webinar vroeg Janien aan de deelnemers aandacht te hebben voor de eigen ervaring als toeschouwer van / deelnemer aan de drie digitale activiteiten: Wat ervaart u? Hoe loopt de interactie? Wat werkt voor u? Wat vindt u sterk? Wat brengt het mogelijk ook op emotioneel vlak teweeg?

Het webinar verliep via Microsoft Teams. Voor de praktijksessies van het Red Star Line Museum en van Kunsthalle Emden werden twee 'break-outrooms' voorzien in Zoom, waarvan de link gedeeld werd met de deelnemers. De sessie van Caroline Daemen en Tamara Ingels vond wel plaats in Teams. Tussen elke sessie werd vijf minuten tijd voorzien om te wisselen van groep. De deelnemers konden dan ook al even reflecteren over vragen als:

- › Wat neemt u mee voor uw eigen praktijk?
- › Welke vraag wil u in de nabespreking beantwoord zien?

De inbreng op deze vragen namen we mee naar de plenaire bespreking in het laatste onderdeel van dit webinar.

PRAKTIJKVOORBEELDEN

1. Caroline Daemen en Tamara Ingels (Argus)

Caroline Daemen en Tamara Ingels organiseren samen vanuit Argus, een feitelijke vereniging, een aanbod van rondleidingen voor blinde en slechtziende personen. Het zijn inclusieve activiteiten, dus ook personen die goed kunnen zien kunnen aansluiten. Vaak ontwikkelt Argus deze rondleidingen samen met musea of andere organisaties. Argus promoot het aanbod via e-mail, Facebook en mond-tot-mondreclame.

In deze sessie laten Caroline en Tamara de deelnemers vooral kennismaken met de techniek van het verbaal beschrijven. Ze tonen hoe ze met deze techniek blinde en slechtziende personen, maar ook zienden, online en interactief kunnen laten genieten van kunst. Ze zoomen zowel in op de methodiek van het verbaal beschrijven als op de meerwaarde voor blinden en slechtzienden om dat digitaal te doen. Wat is daarvoor dan nodig? En wat verloopt anders dan bij liverondleidingen ter plaatse?

Argus startte met het initiatief omdat er tijdens corona weliswaar een groot digitaal aanbod was, dat echter niet meteen geschikt was voor blinde of slechtziende personen. Caroline ontdekte via EBU, de [European Blind Union](#), wel mooie buitenlandse voorbeelden.

Eerst nemen we de proef op de som aan de hand van een verbale beschrijving van het beeld *David* van Gian Lorenzo Bernini en proeven we van een **verbale beschrijving**:

- › Caroline en Tamara starten met enkele feitelijke gegevens, zoals:
 - > de dimensie van het beeld: het is levensgroot.
 - > Wanneer: tussen 1623 en 1624 is er zeven maanden aan gewerkt.
 - > Materiaal: Carraramarmer.
 - > Waar: Villa Borghese, Rome.
 - > In opdracht van: Scipione Borghese.
 - > Algemene indruk van het beeld in de zaal: houding, spieren, opgespannen houding van het lichaam zoals een kurkentrekker, blik.
- › Dan volgt een meer gedetailleerde beschrijving met o.a. aandacht voor:
 - > De positie: je zou rond het beeld kunnen stappen.
 - > Lichaam en attributen (slinger, buidel), gezicht (lippen, woeste blik, gefronste wenkbrauwen), haar, kledij (hoe valt het doek om zijn lichaam).
 - > Beschrijving van het harnas achter het beeld, lier (verwijst naar zangprestatie).
 - > David is blootsvoets.
- › Caroline en Tamara ronden af met enkele weetjes:
 - > Het is bekend dat Bernini weinig fouten maakte; toch is er iets misgegaan bij de hiel: daar is een extra stukje aangebracht.
 - > Deze David is in een aanvalspositie gezet, i.t.t. de David van Michelangelo.
 - > Een korte toelichting van de historische context: wie waren David en Goliath? Zo worden ook de attributen verklaard die tot het beeld behoren.

Tips voor wie werkt aan de hand van verbaal beschrijven:

› **Techniek voor het creëren van een mentaal beeld**

Verbaal beschrijven is een techniek die we gebruiken om blinden en slechtzienden een beter mentaal beeld te geven van het object dat u bespreekt. Caroline is zelf slechtziende. Zij gidst ook voor de eigen doelgroep.

› **Doseer de informatie**

Een gids reikt puzzelstukken aan waarmee deelnemers een puzzel leggen. Het is belangrijk dat die stukjes duidelijk gedoseerd zijn. Reik niet te veel details aan want dan lukt het niet om de puzzel te leggen. Denk, wanneer u een voorbereiding maakt, daarom altijd na of wat u vertelt noodzakelijk is om zich een beeld te vormen. Is dat niet het geval, laat het dan gewoon weg. Deze techniek kunt u gebruiken om een idee te geven van een schilderij, object of gebouw. Architectuur verbaal beschrijven is moeilijker dan beeldhouwkunst. Een gebouw kunt u immers niet volledig (zowel de binnen- als de buitenkant) beschrijven.

› **Ga niet te snel en herhaal**

Vertel niet te snel en herhaal. De aandacht verslapt, zeker bij onlinesessies. Geef liever een korte herhaling zodat deelnemers terug kunnen inpikken.

› **Werk gestructureerd**

Spring niet van links naar rechts of van boven naar onder maar ga gestructureerd te werk door een bepaalde richting te volgen. Begin bv. centraal en ga dan naar boven en daarna naar beneden. Of ga kloksgewijs. Zeg ook wat u beschrijft en waar de beschrijving zich bevindt.

› **Gebruik duidelijke taal**

Gebruik geen dialect of streektaal. Er zijn altijd mensen die dan afhaken.

› **Ook voor zienden**

Wat u gebruikt voor blinde en slechtziende personen werkt ook goed voor zienden. Zienden kijken vaak niet goed: na een snelle eerste indruk kijken ze niet verder. De eerste oogopslag werkt wel heel goed. Neem dus mee wat de zienden zouden zien wanneer die de zaal zouden binnenkomen.

De techniek van verbaal beschrijven is vooral nuttig om begeleiding te geven bij het kijken naar kunst, een beeld, architectuur enz. U richt de blik op het werk en beschrijft wat u ziet. U gaat zo van kijken naar begrippen, van kijken naar inzicht in wat u ziet. En u geeft betekenis. In de verbale beschrijving is het gestructureerd beschrijven erg belangrijk. Ook zienden hebben structuur nodig: stapsgewijs en logisch kijken. In een gidsbeurt is samen gestructureerd kijken zeker nuttig, want als gids bent u er op die manier zeker van dat iedereen op dezelfde manier met u meekijkt. Online is dat nog belangrijker, want dan kijken alle deelnemers naar het scherm. Ook online hebt u die puzzelstukken nodig.

› **Selectie**

Selecteer binnen één sessie maximum drie werken om de sessie niet te overladen. Neem de tijd om te kijken, wat aansluit bij de methodiek van slow art. Zo kunt u ook rustig inspelen op vragen van deelnemers.

› **Wissel af**

Werk liefst met twee begeleiders. Dit zorgt niet alleen voor een aangename afwisseling van stemmen, maar ook voor het nodige entertainment: de dynamiek en grapjes tussen beide lesgevers zorgen ook voor ontspanning.

› **Technisch**

De begeleiders gebruiken oortjes van het merk Shokz (OpenComm). Die zitten voor het oor, zodat de begeleider ook nog het omgevingsgeluid hoort. Ze zorgen voor een aangenaam stemgeluid omdat ze het geluid dempen.

› **Vorbereiding**

Daarnaast is het nodig voldoende tijd uit te trekken voor de voorbereiding. Voor een sessie van maximum een uur en een kwartier zijn Caroline en Tamara meerdere dagen vooraf bezig. Ze werken zich volledig in en beschrijven een beeld ook aan elkaar om te testen of ze het zelf ook echt zien en begrijpen. Het leuke is dat de ziende iets beschrijft, maar de slechtziende soms beter kijkt dan de ziende. De begeleider leert zo ook beter te kijken.

Nabespreking:

- › Ziende deelnemers ervaren dat het beeld begint te leven door de beschrijving. Je kijkt inderdaad veel meer in detail. Die reactie krijgen Caroline en Tamara vaak. De techniek van verbaal beschrijven is daarom zeker bruikbaar in de (digitale) gidspraktijk.
- › In deze sessie tijdens dit webinar waren vooral Caroline en Tamara aan het woord. Maar in de digitale sessies zit normaliter ook interactie. Er wordt dan tijd genomen om kennis te maken, zodat deelnemers elkaars stem al eens gehoord hebben. Zo nemen de begeleiders ook wat angst weg die mogelijk leeft bij deelnemers in de groep. Caroline en Tamara schrijven de verbale beschrijving volledig uit en blijven tijdens het verloop van de sessie zo dicht mogelijk bij het script om te vermijden dat iets verkeerd wordt beschreven en ze uit de bocht gaan. Maar vragen tussendoor kunnen altijd worden gesteld en werken zelfs bevorderlijk. De groep is doorgaans beperkt tot twaalf deelnemers die te allen tijde mondeling of via de chat vragen kunnen stellen. Er is ook een verschil tussen personen die blind geboren zijn en slechtzienden. Iedereen moet de gelegenheid hebben om aan te geven dat hij/zij iets niet begrijpt, zodat het mogelijk ook op een andere manier kan verteld worden. Caroline en Tamara kunnen immers altijd terug naar de tekst om de draad weer op te nemen. Zeker tijdens een digitale activiteit kunt u als gids gemakkelijk papieren bij zich houden.
- › Caroline en Tamara ervaren het verschil tussen een fysieke rondleiding op locatie en een digitale rondleiding als volgt:
 - > Een groot voordeel van een digitale rondleiding is dat er geen verplaatsing nodig is, noch voor de deelnemers, noch voor de gids. Het voordeel van Zoom is bovendien dat individuele chat mogelijk is, bv. als iets technisch niet lukt, kunt u dat signaleren aan uw cobegeleider zonder dit aan de hele groep te melden.
 - > Het grote nadeel is dat u niet in een museum bent, waardoor interactie niet altijd evident is. Digitaal moet u extra inzetten op vragen en feedback. Ook de informele babbel onderweg valt weg.

2. Geertje Cools, Patricia Mannaerts en de ploeg publiekswerking van Red Star Line Museum

Geertje Cools, gids in het Red Star Line Museum, gaat vanuit het museum via Zoom in gesprek met deelnemers aan een slow-artsessie over één kunstwerk, te zien in de tijdelijke tentoonstelling *Destination Sweetheart*. Dankzij een GoPro-camera stappen we samen de installatie binnen. De bewegende beelden volgen de gids, en brengen die delen van het kunstwerk in beeld waarover de gids vragen stelt en waarover verder dialoog ontstaat. Deelnemers doen van thuis uit actief mee en ontdekken zo de details en de betekenis van het kunstwerk.

In deze sessie focussen we vooral op de aanpak met de camera in het kunstwerk, en de gids die vanuit het museum via Zoom digitaal verder in gesprek gaat met de groep.

Verloop:

Het museum maakte een inleidend filmpje dat getoond kan worden in iedere sessie en waarin Geertje het verloop van de sessie schetst zodat deelnemers weten wat te verwachten.

Na dit filmpje volgt een open gesprek tussen de gids en de groep over het kunstwerk *Between Us (and Everybody Else)* van Anyuta Wiazemsky en Kim Snauwaert. De sessie verloopt heel dynamisch dankzij de livebeelden, gedraaid door de bewegende camera. Gids Geertje stelt vragen aan de groep en geeft veel aandacht aan de antwoorden. Ze integreert ook doe-opdrachten. Bijvoorbeeld de opdracht voor de deelnemers 'Haal iets uit je slaapkamer' werkt heel goed. Een doe-opdracht is zeker nodig als u met kinderen werkt. Maar ook voor volwassenen is het een meerwaarde: het zorgt voor een betere link met de eigen leefwereld. Tijdens de sessie liepen enkele details niet altijd zoals verwacht, maar Geertje bleef steeds rustig en legde uit wat er misliep en wat ze aan het doen was om het op te lossen. Als gids is het belangrijk om in de voorbereiding ook even stil te staan bij wat mogelijk kan misgaan en alvast te bedenken wat mogelijke oplossingen of alternatieven kunnen zijn.

Nabespreking:

Het Red Star Line Museum werkte deze sessie uit voor Slow Art Day i.s.m. de medewerker voor kwetsbare families. Men wilde vooral deze doelgroep betrekken omdat het museum ervoer dat deze groep tijdens de coronapandemie uit de boot viel.

De aanpak werd vooraf vijf keer getest in het museum. Er was interactie via de opdrachten en door vraag en antwoord (via micro en chat). Bij kwetsbare gezinnen is het belangrijk dat deze families de persoon die eerst in beeld komt al kennen, anders haken ze soms af. Daarom deed de museummedewerker voor kwetsbare families de verwelkoming. Red Star Line Museum heeft op dit moment geen plannen om dit aanbod na corona te behouden.

Voor deze aanpak moet u als gids heel erg flexibel zijn, en bereid en nieuwsgierig zijn om de groep te leren kennen. Daarvoor hebt u bij een gewone rondleiding doorgaans meer tijd en mogelijkheden (bij het binnenkomen, jas ophangen, toiletbezoek ...) dan bij een digitale rondleiding.

Een goede intro is heel belangrijk, zodat iedereen zich veilig voelt om te spreken of te reageren. Ook de keuze van de onderwerpen is heel belangrijk. In de sessies wordt voldoende tijd genomen om iedereen aan elkaar voor te stellen. Tijdens dit webinar werd dit onderdeel wel weggelaten omwille van de tijdsbeperking.

Om dit aanbod te promoten, werden de gewone communicatiekanalen van het museum ingezet. De kwetsbare groepen worden, ook zoals gewoonlijk, persoonlijk aangesproken.

Enkele technische aspecten:

- › Het museum kocht een Zoomaccount.
- › Een goede internetverbinding is nodig: kabelaansluiting i.p.v. wifi, en eveneens een goede laptop die filmpjes en interactie aankan.
- › De gids zit voor een laptop met camera en micro. Een medewerker loopt rond met de GoPro-camera en gaat naar waar de gids aangeeft.
- › Het museum werkte voor deze sessies telkens met een ploeg van vijf tot zes medewerkers: de gids, de cameravrouw/man, de timekeeper, een technicus, iemand in het museum die de bezoekers op afstand houdt. Het is echt teamwerk.
- › Deelnemers met een smartphone zijn niet volledig zichtbaar op het scherm, bv. als een gezin van drie deelneemt via een smartphone, komt slechts één persoon in beeld. Dat is ook iets om rekening mee te houden.

De deelnemers van dit webinar ervaren de interactie en het open gesprek als heel fijn, maar benadrukken ook de noodzaak van een behoorlijke technische ondersteuning. Ook de gids in kwestie moet over de nodige digitale competenties beschikken.

3. Marie-Christine Raddatz (Kunsthalle Emden (D))

Marie-Christine Raddatz, medewerker en gids in Kunsthalle Emden (Duitsland) nodigt de deelnemers uit om de tentoonstelling *WILD/SCHÖN. Tiere in der Kunst* via Zoom anders waar te nemen, geïnspireerd door muziek of literatuur en zo nu en dan gewoon in stille contemplatie. In deze sessie toont Marie-Christine met haar digitale programma *Kunst und Kluntje* hoe de virtuele ruimte de mogelijkheid biedt om kunst met andere ogen te zien.

Deelnemers doen van thuis uit actief mee, maken tekenoefeningen met potlood op papier en verdiepen zo de indrukken die ze opdoen.

Verloop:

Marie-Christine laat de deelnemers via een digitale 3D-rondgang eerst door de ruimte van de tentoonstelling wandelen zonder dat ze uitleg geeft. Daarna vraagt ze welke indruk de deelnemers daarbij hadden.

Vervolgens schakelt Marie-Christine over op een powerpointpresentatie met extra veel foto's van de voorwerpen en filmpjes. Daarbij geeft ze veel uitleg over de bedoeling van de tentoonstelling, van de voorwerpen, van de kunstnares, van de materialen. Ze integreert ook filosofische vragen zoals: hoeveel dier zit er in een mens en hoeveel mens in een dier? Hebben alle levende wezens dezelfde rechten?

Ten slotte laat Marie-Christine de deelnemers een tekening maken die we haar via Padlet bezorgen. Met behulp van Padlet kan ze de tekeningen goed bekijken.

Nabespreking:

De Kunsthalle is naast tentoonstellingsruimte ook kunstschool. Daarom startte ze met dit specifieke aanbod: men wilde in de eerste plaats voor de leerlingen een digitaal aanbod uitwerken. Als uitgangspunt vertrok ze van wat digitaal mogelijk is maar niet ter plaatse in het museum kan, zoals eten en drinken ('*kluntje*' = klontje suiker) en tot dicht bij de kunstwerken komen.

Het is belangrijk om de bijkomende mogelijkheden die u digitaal hebt uit te spelen. En om in de toekomst de complementariteit op te zoeken tussen het digitale aanbod en het aanbod ter plaatse.

Met dit aanbod richt de Kunsthalle zich uiteindelijk tot alle bezoekers. Een sessie duurt een uur, inclusief de creatieve opdrachten. De deelnemers krijgen een week vooraf een link en een lijst met het materiaal dat ze nodig hebben tijdens de sessie.

Marie-Christine ervaart eveneens dat de interactie in een digitale sessie anders verloopt:

- › de lichaamstaal en mimiek van de gids zijn minder duidelijk dan in het museum;
- › de gids moet meer werken met zijn/haar stem, en vanuit zijn/haar persoonlijkheid.

Om de kosten zo beperkt mogelijk te houden, ontwikkelde Marie-Christine zelf het concept van de digitale sessies. Ze begeleidt ze ook allemaal zelf. Tijdens de sessies bevindt Marie-Christine zich niet ter plaatse in de tentoonstelling, omdat de wiferverbinding in de tentoonstellingsruimte te slecht is. Maar ze zit wel live in haar werkkamer in het museum. Ze maakt gebruik van de digitale 3D-rondgang die het museum sinds de eerste lockdown in maart 2020 voor elke tentoonstelling maakt en gratis aanbiedt via de eigen webpagina. Daarnaast maakte Marie-Christine een powerpointpresentatie met korte filmpjes. Tijdens het delen van die presentatie kan ze als gids (in Zoom) slechts een aantal deelnemers zien, maar verre van iedereen. En dat ervaart ze wel als een minpunt.

De deelnemers aan de sessie van dit webinar vinden de foto's en filmpjes van de voorwerpen positief: ze geven ruimte om beelden te tonen. Ze vinden ook dat de tentoonstelling zich heel goed leent om digitaal weer te geven, mede dankzij de mooie foto's en filmpjes. Enkele deelnemers merken op dat een gids online de blik beter kan leiden. Via de camera dwingt u de mensen naar de details te kijken. U bepaalt als gids meer wat de bezoeker te zien krijgt.

Kunsthalle Emden blijft dit aanbod ook na corona aanbieden, naast gewone rondleidingen en zeker voor specifieke doelgroepen zoals woonzorgcentra. Net zoals in de schoolklassen wordt daar gewerkt met een groot scherm waarop de sessie geprojecteerd wordt, zodat Marie-Christine de zaal met de deelnemers ziet. Voor woonzorgcentra beperkt ze de groep tot acht personen. De bewoners zitten samen aan een tafel met thee en gebak. Er zijn ook mensen met dementie bij. Dat werkt best goed. De presentatie gaat dan meer in de richting van slow art. En daarna gaan de bewoners zelf aan de slag: ze schilderen hun eigen blauwe paardjes zoals de kunstenaar Franz Marc. Dat kan op dezelfde dag of op een andere dag. De medewerkers van het woonzorgcentrum worden voor dit praktische deel begeleid en sturen de foto's door naar het museum. Per sessie vraagt Kunsthalle een kostprijs van 2 euro per deelnemer.

Kunsthalle heeft daarnaast ook een gelijkaardig digitaal aanbod voor crèches en voor een Duitse school in Canada. Het aanbod voor deze doelgroepen werkte Marie-Christine telkens uit op vraag van de doelgroep.

4. Plenaire reflectie onder begeleiding van Janien Prummel

Een goede voorbereiding met de opmaak van een draaiboek is een belangrijke succesfactor. Wat zet u in een draaiboek?

- › Afhankelijk van wat u gaat doen (live uitzenden of rondgang; opname vooraf ...) zet u alle technische noden op een rij i.v.m. de internetaansluiting (een wifverbinding is minder stabiel dan een verbinding met een internetkabel), een camera ... Test alles goed op voorhand uit en neem die ervaring mee bij de opmaak van het draaiboek. Testen is een belangrijke voorwaarde voor een goed verloop van een digitale sessie.
- › Gedetailleerde timing.
- › Wie doet wat?
- › Wat doet u vooraf?
- › Wat moeten de deelnemers weten?

Filmpjes integreren geeft veel mogelijkheden. Het kan werken als introductie, u kunt er spanning mee opbouwen, het kan helpen om traag en gericht naar een voorwerp te kijken. Filmpjes zijn doorgaans wel zware bestanden; test dus zeker – bij zender en deelnemer – of het lukt om ze vlot te tonen. Als gids moet u over een laptop beschikken die bijvoorbeeld ook gaming aankan. Die heeft doorgaans de nodige technische eigenschappen om beeld en geluid goed over te brengen.

Sommige gidsen sturen filmpjes en powerpointpresentaties na de sessie door naar de deelnemers. Dat kan een mooie vorm van nazorg zijn, als het auteursrechtelijk mogelijk is.

In de ontwikkeling van een digitaal aanbod is het ook nodig na te denken over:

- › De kostprijs voor de deelnemer (musea moeten ook zelf durven investeren).
- › Het kantelpunt tussen de tijd/investeringen die u doet en de meerwaarde ervan.
- › De complementariteit tussen digitale en live rondleidingen.
- › Werklast, groeikansen ... voor de gids. Hoe moet de gids (technisch) worden omkaderd?
- › Zijn er kansen ten aanzien van het aanbod ter plaatse om digitaal iets extra te ontwikkelen?

Eperon d'Or deelt in deze groep ook zijn ervaringen met twee live digitale rondleidingen vanuit het museum. Telkens waren er technische problemen. Daardoor investeerden ze in vooraf opgenomen filmpjes en dat werkte beter.

De conclusie in deze groep is dat er veel meer mogelijk is in een digitale live rondleiding dan deelnemers enkel te laten kijken en luisteren. Er zijn heel wat interactiemogelijkheden. Daarom is het nuttig ons de vraag te stellen of het digitale gidsen voortaan ook in de gidsopleiding aan bod moet komen en zo ja, wat dan belangrijk is.

Vast staat dat u een goede gids moet zijn die zichzelf zoveel mogelijk vragen vooraf stelt: hoe kom ik in beeld? Wat breng ik? Welke interactie voorzie ik? ... Een kritische en reflectieve houding blijft ook voor de digitale gids fundamenteel.

COLOFON

VERSLAG

Katrijn D'hamers, Mieke Van Doorselaer, Hildegard Van Genechten

TEKSTREDACTIE

Birgit Geudens en Annemie Vanthienen

VORMGEVING

Silke Theuwissen

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Olga Van Oost, FARO. Vlaams steunpunt voor cultureel erfgoed vzw,
Priemstraat 51, 1000 Brussel

WETTELIJK DEPOT

D/2022/11.524/10

Brussel, december 2022

Dit werk is gelicenseerd onder een Creative Commons Naamsvermelding-NietCommercieel-GeenAfgeleideWerken 3.0 Unported licentie. Bezoek <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0> om een kopie te zien van de licentie.